

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad

datum 3 juli 2025

Betreffende wetsvoorstel:

36.703

Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met de introductie van een tweestatusstelsel en het aanscherpen van de vereisten bij nareis (Wet invoering tweestatusstelsel)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 3 juli 2025 na hoofdelijke stemming met 95 stemmen voor en 55 stemmen tegen aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: NSC, SGP, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV

Tegen: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie en CDA.

De stemmingen over de amendementen vonden plaats op 1 juli 2024. Er zijn geen moties ingediend.

Aangenomen amendementen

Artikel I, onderdeel D

9 (Piri) over het verblijf in een doorstroomlocatie meerekenen voor de huisvestingseis

Dit amendement regelt dat subsidiair beschermden voldoen aan de huisvestingseis voor nareis indien ze wonen op een doorstroomlocatie. De doorstroom van statushouders uit de asielopvang stukt op dit moment door de grote tekorten aan sociale huurwoningen. Om dit te bevorderen wordt door de regering onder meer gebruikgemaakt van de doorstroomlocaties.

Het uitgangspunt van het kabinet is dat statushouders (huur) betalen voor het wonen in de doorstroomlocaties. Statushouders kunnen tijdens hun verblijf in een doorstroomlocatie ook al starten met werken en inburgeren.

Gezien de woning schaarste, in het bijzonder de grote tekorten voorsociale huurwoningen, en de verwachting dat dit probleem niet binnen enkele jaren is opgelost, zullen statushouders derhalve voor langereperiodes gebruik moeten maken van de zogenaamde doorstroomlocaties. Bovendien is het voor statushouders die net een vergunning hebben gekregen, geen of beperkt sociaal netwerk hebben, meestal een laaginkomen hebben zeer lastig, moeilijk of zelfs onmogelijk om binnen afzienbare tijd zelfstandig huisvesting te vinden.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 3 juli 2025

blad 2

Daarnaast wordt met wetsvoorstel nieuwe regels inzake huisvestingvergunninghouders een verbod gelegd op het verlenen van voorrang aan statushouders bij sociale huurwoning. De gemiddelde wachttijd voor een sociale huurwoning is op dit moment 7 jaar. De indiener vindt het disproportioneel om subsidiair beschermden gemiddeld 7 jaar te laten wachten tot nareis mogelijk is. Dat is ook niet bevorderlijk voor de integratie van deze groep nieuwkomers.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD en BBB.

Artikel I

Invoegen artikel IA

19 → **32** (Ceder) over een evaluatie na drie jaar vanwege een mogelijk einde aan de crisissituatie

Het wetsvoorstel voorziet in maatregelen om een vermeende crisissituatie het hoofd te bieden. Indiener is van mening dat vanuit het oogpunt van proportionaliteit na drie jaar geëvalueerd moet worden hoe de wet werkt, maar bovenal of de crisissituatie waar de maatregelen voor bedoeld waren, nog bestaat. Indiener gaat ervan uit dat de instroom-, nareis- en opvangcijfers doorlopend goed gemonitord worden, maar na drie jaar is een evaluatiemoment gepast, waarin nut en noodzaak van de wet tegen het licht wordt gehouden.

Als de asielinstroom significant is gedaald, is het niet meer nodig om de doorgevoerde maatregelen in stand te houden. Deze maatregelen, zoals de strengere voorwaarden voor de nareis van gezinsleden van subsidiair beschermden, vormen een inbreuk op de rechten van vreemdelingen op een gezinsleven en moeten daarom niet langer duren dan nodig. Indiener vindt het daarom in de lijn der rede liggen dat de wet weer wordt ingetrokken als bij een evaluatie na drie jaar blijkt dat er geen crisissituatie meer is.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA en BBB.

Artikel I

Invoegen artikel IA

20 (Podt) over een evaluatie na drie jaar

Met dit amendement voegt de indiener een bepaling toe over een evaluatie na drie jaar. In deze evaluatie moet ten minste worden gekeken naar de doelmatigheid, uitvoerbaarheid en financiële consequenties van de wet.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD en BBB.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Artikel I, onderdeel D

31 (Rajkowski) over een verplichte ziektekostenzekering voor nareizende gezinsleden

Omdat Nederland een eenstatusstelsel kent, zijn op dit moment de voorwaarden voor gezinshereniging voor verdragsvluchtelingen en subsidiair beschermden hetzelfde. Deze gelijktrekking vloeit niet voort uit een internationale- of Europeesrechtelijke verplichting. De gunstigere voorwaarden die de Europese Gezinsherenigingsrichtlijn toekent aan erkende vluchtelingen hoeven namelijk niet toegekend te worden aan subsidiair beschermden.

Dit wetsvoorstel herintroduceert het tweestatusstelsel in Nederland. Hiermee is dit ook het juiste moment om strengere voorwaarden te introduceren waar nareizende gezinsleden van subsidiair beschermden aan moeten voldoen. Hoewel dit wetsvoorstel hier een eerste stap in zet, is deze stap volgens indiener nog onvoldoende om grip te krijgen op de

datum 3 juli 2025

blad 3

instroom van nareizigers. Daarom introduceert indiener met dit amendement de eis dat een subsidiair beschermden, om meerderjarige gezinsleden in het kader van nareis over te laten komen, moet beschikken over een ziektekostenverzekering die zowel dekkend is voor hemzelf als voor zijn meerderjarige gezinsleden.

Op grond van de Zorgverzekeringswet In Nederland is elke ingezetene op dit moment verplicht om een zorgverzekering af te sluiten. Subsidiair beschermden die als statushouder in Nederland ingezetene zijn, zijn dus ook verplicht om bij verblijf in Nederland een Nederlandse zorgverzekering af te sluiten. Door deze verplichting uit te breiden naar meerderjarige nareizende gezinsleden wordt aangesloten bij de gedachte achter de middelen- en huisvestingseis: subsidiair beschermden moeten zelf in staat zijn om voor hun gezinsleden te zorgen. Daarnaast voorkomt dit vereiste dat meerderjarige nareizigers van subsidiair beschermden meteen een beroep doen op ons socialezekerheidsstelsel.

Ingetrokken.

**Artikel I, onderdeel A
Invoegen onderdeel Aa**

36 (Boomsma) over de mogelijkheid voor het COA voor een plicht om te solliciteren of cursussen te volgen gericht op taal en integratie

Met dit amendement krijgt het COA in de persoon van de directeurs van AZC-locaties de mogelijkheid om een verplichting op te leggen aan asielzoekers en statushouders die daar woonachtig zijn om te solliciteren naar werk dan wel deel te nemen aan andere activiteiten gericht op integratie en het leren van de taal. Het is goed dat mensen aan de slag gaan. In sommige gevallen kan het helpen dat daarbij enige druk kan worden uitgeoefend. Vreemdelingen die werken zijn verplicht een deel van de inkomsten af te staan als vergoeding voor hun verblijf. Dat helpt om de kosten van de opvang te dragen. Daarnaast is het goed als vreemdelingen alvast werkervaring opdoen. Vanuit meerdere gesprekken met opvanglocaties is gebleken dat de mogelijkheid om een dergelijke verplichting op te leggen wenselijk is en sterk kan bijdragen aan een goede tijdsbesteding op de opvanglocaties en het voorkomen van overlast.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel D

28 → 29 → **37** (Rajkowski en Van Zanten) over een geldigheidsduur van 1 jaar voor de asielvergunning voor subsidiair beschermden en verlenging voor 2 jaar

Op grond van artikel 24 lid 2 van de Kwalificatierichtlijn moet een EU-lidstaat op dit moment een asielvergunning bepaalde tijd aan subsidiair beschermden afgeven die ten minste één jaar geldig is. Bij verlenging moet de vergunning vervolgens steeds ten minste twee jaar geldig zijn. Bij de implementatie van het Europese Asiel- en Migratiepact zal de Kwalificatierichtlijn worden vervangen door de Kwalificatieverordening. Deze verordening houdt het onderscheid in de duur van verblijfsvergunningen tussen verdragsvluchtelingen en subsidiair beschermden in stand.

Dit kabinet heeft de ambitie om structureel tot de categorie lidstaten met de strengste toelatingsregels van Europa te behoren. Met dit amendement wordt dit uitgangspunt in het tweestatusstelsel geëffectueerd door aan te sluiten bij de minimumduur uit de Kwalificatieverordening. Door deze aanscherping wordt Nederland qua toelating minder aantrekkelijk, waardoor minder asielzoekers naar Nederland zullen komen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel C

Artikel II

17 (Podt) over een verblijfsvergunning voor een meereizende meerderjarige volwassene die verantwoordelijk is voor de vluchteling

Met dit amendement beoogt de indiener te realiseren dat een meereizend familielid van een vluchteling een verblijfsvergunning kan krijgen als gezinslid, zonder zelf een

datum 3 juli 2025

blad 4

asielprocedure te doorlopen. Nu staan in artikel 29 lid 2 onder c Vw alleen ouders van een minderjarige genoemd. Maar volgens de Kwalificatierichtlijn kan ook een andere volwassene, die verantwoordelijk is voor de vluchteling, meetellen. Daarom moet deze persoon nog aan artikel 29 lid 2 onder c Vw worden toegevoegd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt en D66.

Artikel I, onderdeel C

Artikel II

13 (Podt) over nareis mogelijk maken voor ongehuwde partners

Door de mogelijkheid tot nareis van ongehuwde partners te schrappen, worden bepaalde groepen vluchtelingen onevenredig hard benadeeld. LHBTI+-vluchtelingen voor wie het in het land van herkomst gevaarlijk of verboden is om te huwen, komen hierdoor niet meer in aanmerking voor nareis. Wat de indiener betreft is dat niet in lijn met de intenties van het Vluchtelingenverdrag en zal het voornamelijk leiden tot extra leed en extraprocedures met grote gevolgen voor de uitvoering en rechtspraak. Daarom beoogt de indiener met dit amendement een uitzondering voorongehuwde partners in een duurzame relatie te creëren.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel C

Artikel II

12 → 22 (Piri en Westerveld) over nareis mogelijk maken voor partners die in het land van herkomst niet kunnen trouwen

Dit amendement zorgt ervoor dat nareis ook mogelijk blijft voor (partners van) vreemdelingen die in hun land van herkomst niet konden huwen. Dat omvat ongehuwde partners van LHBTIQ+ personen.

Met het onderhavig wetsvoorstel wordt de mogelijkheid voor ongehuwde partners om te kunnen nareizen geschrapt, terwijl het nuttig effect van deze maatregel, volgens het Ministerie van Asiel en Migratie, beperkt is. In een aanzienlijk deel van de nareisaanvragen voor ongehuwde partners wordt de aanvraag namelijk ingediend in combinatie met één of meer minderjarige kinderen. Dan heeft de andere ouder (de ongehuwde partner) alsnog via artikel 8 EVRM recht op gezinshereniging. Dit betekent een procedurele verschuiving naar de complexere en bewerkelijke procedure rond artikel 8 EVRM, terwijl het eindresultaat hetzelfde is (verblijf in Nederland).

Bovendien stellen de indieners dat de uitwerking van deze maatregel in de praktijk, specifiek voor LHBTIQ+ personen discriminatoir uit kan pakken. Zo valt te denken aan situaties van vreemdelingen voor wie het (feitelijk) onmogelijk is om in het land van herkomst te huwen. Het gaat dan bijvoorbeeld om landen waarin homoseksuele relaties niet alleen niet erkend worden, maar zelfs strafbaar zijn. De indieners stellen dat Nederland een voortrekkersrol moet blijven spelen als het gaat om de bescherming van de LHBTIQ+ personen, specifiek in zaken waarbij mensen worden vervolgd vanwege hun seksuele geaardheid.

Ten aanzien van het uitsluiten van relaties van hetzelfde geslacht heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens al eerder bepaald dat er geen sprake is van een objectief en gerechtvaardigd onderscheid als deze van hereniging worden uitgesloten.¹ Het uitsluiten van deze relaties is ook in strijd met de Gezinsherenigingsrichtlijn (overweging 5): "De lidstaten passen deze richtlijn toe zonder onderscheid te maken op grond van ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid."

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

¹ ECHR, Pajić v Croatia, No 68453/13, 23 februari 2016, <http://bit.ly/3w6sqxO>

datum 3 juli 2025

blad 5

Artikel I, onderdeel C

Artikel II

11 (Piri) over de mogelijkheid van gezinshereniging voor pleegkinderen

Met dit amendement wordt geregeld dat gezinshereniging ook mogelijk is voor pleegkinderen. De indiener stelt dat de reguliere migranten wel demogelijkheid houden om te herenigen met pleegkinderen en pleegkinderen die met de vluchtelingen meereizen wel een vergunning kunnen krijgen. Dit onderscheid is niet te rechtvaardigen. Bovendien, in oorlog en vervolgingssituaties komt het voor dat ouders overlijden en bijvoorbeeld een broer, tante of oma de zorg voor een kind op zich nemen. Door alleen hereniging met formeel geadopteerde kinderen toe te staan, zullen pleegkinderen die soms al als baby in het gezin zijn opgenomen omdat hun ouders door (oorlogs)geweld om het leven zijn gekomen niet meer voor gezinshereniging in aanmerking komen. In de vluchtelingencontext is vaak geen mogelijkheid om een familierechtelijke band met een kind te formaliseren. Ook is het soms niet gebruikelijk, of zoals in veel Arabische landen, zelfs niet toegestaan om de adoptie te formaliseren

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel C

Artikel II

10 (Piri) over de mogelijkheid voor nareis van meerderjarige kinderen die tot het gezin van de vreemdeling behoren

Het onderhavig wetsvoorstel beperkt zowel voor vluchtelingen als voor subsidiair beschermden gezinshereniging tot het kerngezin, waardoor onder meer meerderjarige kinderen geen deel van uitmaken. Echter, uit vaste rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de mens volgt dat er familie en gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders bestaat wanneer zij in het land van herkomst samenwoonden ende kinderen geen eigen gezin hebben gevormd. Dit amendement regelt derhalve dat nareis in het kader van gezinshereniging mogelijk blijft voor meerderjarige kinderen die zelf geen eigen gezin hebben en in het land van herkomst samenwoonden met de ouders. Hiermee sluit Nederland ook aan bij de meerderheid van EU-lidstaten die ook een recht op gezinshereniging voor afhankelijke meerderjarigen kent.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK en Volt.

Artikel I, onderdeel D

35 → **38** (Ceder) over gelijke voorwaarden voor nareis

Het wetsvoorstel maakt een onderscheid tussen vluchtelingen en subsidiair beschermden en verbindt daar verschillende voorwaarden voor nareis van gezinsleden aan, namelijk een wachttijd van twee jaar, een inkomen en een geschikt huis voor subsidiair beschermden. Indiener vindt het onverantwoord om van subsidiair beschermden meer voorwaarden voor gezinshereniging te vragen dan van vluchtelingen. In de praktijk zal naar verwachting namelijk blijken dat het onderscheid tussen een vluchteling en een subsidiair beschermden moeilijk te maken is, dat vreemdelingen door zullen procederen om de status van vluchteling te krijgen en gezinsleden van subsidiair beschermden lopen niet per se minder risico in het land van herkomst dan gezinsleden van vluchtelingen. Indiener vindt het onverteerbaar als de wet erop inzet om ouders lange tijd van hun kinderen te scheiden. Een gezin hoort bij elkaar te zijn. Daarom worden met dit amendement de aanvullende voorwaarden die gesteld worden aan subsidiair beschermden geschrapt en gelden voor subsidiair beschermden dezelfde voorwaarden als voor vluchtelingen, zoals geformuleerd in artikel 29.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

8 → **34** (Piri) over het vervallen van de eis van voldoende middelen indien het inburgeringsexamen is behaald

De indiener regelt met dit amendement dat indien subsidiair beschermden niet kunnen voldoen aan de eis van zelfstandig en duurzaam beschikken over voldoende middelen,

datum 3 juli 2025

blad 6

maar wel hebben voldaan aan de inburgeringsplicht, de eerstgenoemde eis komt te vervallen.

Het nieuwe inburgeringsstelsel is gericht op snel de Nederlandse taal te laten, de Nederlandse samenleving te leren kennen en meedoen aan de Nederlandse samenleving. Met het voldoen aan de inburgeringsplicht hebben nieuwkomers volgens de indiener afdoende laten zien ingespannen te hebben om mee te doen met de Nederlandse samenleving.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

18 (Podt) over het na drie jaar laten vervallen van de huisvestingseis

Door de eisen en de wachttijd voor subsidiair beschermden, kunnen families lang van elkaar worden gescheiden. Gezien de problematiek op de woningmarkt kan met name de eis voor huisvesting een groot obstakelvormen. Daarom stelt de indiener met dit amendement voor om de huisvestingseis na drie jaar te laten vervallen, zodat nareis dan wel plaats kan vinden.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

7 (Piri) over het schrappen van de wachtermijn voor gezinshereniging bij subsidiair beschermden

De indiener stelt dat het niet noodzakelijk en ook niet proportioneel is om, indien een subsidiair beschermde al aan de huisvestings- en inkomensvereiste voldoet, ook een wachtermijn van twee jaar te hanteren voor nareis bij subsidiair beschermden. In dat geval doet hij of zij immers geen beroep op de algemene middelen, terwijl hij wel een legitieme aanspraak heeft op gezinshereniging. Dit amendement zorgt er daarom voor dat indien een subsidiaire beschermden aan de voorwaarden van huisvesting en inkomensvereiste voldoet de wachttermijn van twee jaar niet meer van toepassing is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

26 (Podt) over aanvang van de wachtermijn op het moment van rechtmatig verblijf

In artikel 8 van de Gezinsherenigingsrichtlijn is bepaald dat de wachtermijn van twee jaar aanvangt vanaf het moment dat legaal verblijf is verkregen. Het wetsvoorstel wijkt hiervan af door de wachtermijn in te laten gaan op het moment dat de verblijfsvergunning is verkregen. Daarmee voldoet het wetsvoorstel niet aan het gelde Europese recht. Daarnaast kan dit disproportionele gevolgen hebben voor statushouders die, buiten hun eigen schuld om, te maken hebben met lange asielprocedures. Bovendien kan dit leiden tot rechtsongelijkheid, aangezien de de facto wachtermijn per statushouder zal verschillen afhankelijk van de duur van de procedure. Tot slot is het bij alleenstaande minderjarige vreemdelingen van belang dat de wachtermijn aanvangt op het moment van het verkrijgen van legaal verblijf, om te voorkomen dat ze door lange procedures bij het verkrijgen van hun verblijfsvergunning meerderjarig zijn en buiten hun schuld om te maken krijgen met hogere eisen voor nareis. Daarom beoogt de indiener met dit amendement de wachtermijn te laten aanvangen op het moment van het verkrijgen van legaal verblijf.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

6 → 33 (Piri) over het aanvangen van de wachtermijn op het moment van het indienen van de asielaanvraag

Het onderhavig wetsvoorstel introduceert een wachtermijn van 2 jaar voor nareis van subsidiair beschermden, die aanvangt op het moment van verkrijgen van een verblijfsvergunning. Dit amendement regelt dat de wachtermijn ingaat vanaf het moment dat de asielaanvraag is ingediend.

datum 3 juli 2025

blad 7

Gezien de huidige doorlooptijden bij de IND leidt een wachtermijn die aanvangt op het moment van verkrijgen van een verblijfsvergunning tot onacceptabele lange periodes van gescheiden gezinsleven, met name wanneer (alleenstaande) kinderen betrokken zijn.
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel D

5 (Piri) over het schrappen van de wachtermijn voor alleenstaande minderjarigen

De wachtermijn van 2 jaar is met dit wetsvoorstel de enige aanvullende voorwaarde voor gezinshereniging van subsidiair beschermden die wel van toepassing is op alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Dit amendement regelt dat de wachtermijn van 2 jaar voor gezinshereniging van subsidiair beschermden niet van toepassing is op alleenstaande minderjarige vreemdelingen. De indieners stelt dat hiermee meer eenduidigheid is wat betreft de aanvullende voorwaarden.

De Raad van State adviseert tevens af te zien van deze aanvullende voorwaarden in het geval van alleenstaande minderjarige vreemdelingen gelet op de rechten van het kind, de beginselen dat gezinnen moeten worden beschermd en de belangen van kinderen de eerste overweging moeten vormen, zoals deze naar voren komen uit de Gezinsherenigingsrichtlijn en vaste rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De indiener wijst aanvullend op de rechtstreekste verplichting om het belang van het kind tot een primaire overweging te maken bij alle maatregelen die kinderen aangaan, volgend uit artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en artikel 10 van het Verdrag dat verplicht bij gezinsherenigingzaken met welwillendheid, menselijkheid en spoed te behandelen.

Bovendien blijkt uit onderzoek dat wachttijden bij gezinshereniging ervoor zorgen dat veel alleenstaande minderjarige vreemdelingen zich moeilijk kunnen richten op hun integratie en participatie in Nederland en dat het een negatieve uitwerking heeft op het welzijn.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel II

Invoegen artikel IIA

15 → 27 (Piri) over overgangsrecht voor lopende aanvragen voor gezinshereniging

Dit amendement regelt dat er een overgangsregeling komt voor lopende gezinsherenigingsaanvragen. Het onderhavig wetsvoorstel bevat op dit moment geen overgangsregeling voor de aanvullende nareisvoorwaarden en voor de inperking tot het kerngezin. De keuze voor onmiddellijke werking betekent dat de vraag of het nieuwe recht van toepassing zal zijn, afhankelijk wordt van het moment waarop de IND op een aanvraag beslist. Dat kan willekeurig uitwerken, met grote gevolgen voor individuele aanvragen, zeker gelet op grote zaakvoorraden bij de IND in nareiszaken.

In de praktijk kan dit tot resultaten leiden die op gespannen voet staan met de beginselen van rechtszekerheid en gelijke behandeling. Zo kunnen vreemdelingen die bijvoorbeeld een nareisaanvraag hebben ingediend in de wetenschap dat zij daar recht op hadden, als gevolg van het wetsvoorstel met een afwijzing worden geconfronteerd, terwijl andere, gelijktijdig ingediende aanvragen kunnen worden ingewilligd in geval de minister daar vóór de inwerkingtreding van het wetsvoorstel op beslist. Dat klemt in het bijzonder in zaken die onder het oude recht vielen, maar waarin de wettelijke beslistermijn is verstreken, en die als gevolg van die late beslissing inmiddels onder de werking van het nieuwe recht komen te vallen.

Tenslotte geldt dat zowel voor de nareisvoorwaarden als voor de inperking tot het kerngezin dat indien er geen overgangsrecht is, de kans groot is dat dit in beroep geen stand houdt en de IND in dat geval veel herstelwerkzaamheden zal moeten verrichten, terwijl het doel niet bereikt is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie en CDA.

datum 3 juli 2025

blad 8

Artikel III

30 (Bontenbal) over geen inwerkingtreding vóór 12 juni 2026

De invoering van het tweestatusstelsel is een belangrijke nationale stap in het meer grip krijgen op migratie. De invoering hiervan is een flinke wijziging van het staande asielbeleid en vraagt noodzakelijke voorbereidingstijd van onder andere de IND en de rechterlijke macht. Voor een goed functionerend en asielbeleid is een effectieve IND noodzakelijk.

Tegelijkertijd zijn alle lidstaten in het voorjaar van 2024 akkoord gegaan met de invoering van het Europese Migratiepact per 12 juni 2026. Dit pact is na jarenlange onderhandelingen binnen de Europese Unie tot stand gekomen. Dit pact maakt het noodzakelijke onderscheid tussen kansrijke en kansarme vluchtelingen en de hierbij te volgen (terugkeergrens)procedure. Deze geharmoniseerde procedure voor alle EU-lidstaten zal naast de afgesloten overeenkomsten met derde landen buiten de EU een wezenlijke bijdrage leveren aan meer grip krijgen op migratie in de gehele Europese Unie. De implementatie hiervan is een zeer omvangrijke wijziging van de asielprocedure die onvergelijkbaar is met eerdere aanpassingen van Europese of nationale asielwetgeving. Het EU-pact kent een directe werking.

Vanaf het moment dat het kabinet haar nationale voornemens voor de wijziging van het asielbeleid kenbaar heeft gemaakt heeft de IND met klem gevraagd om gelijktijdige invoering met het EU-migratiepact per 12 juni 2026. Dit geldt vooral voor de invoering van het tweestatusstelsel tezamen met het EU-migratiepact en niet zozeer voor de combinatie met de asielnoodmaatregelenwet. Het kabinet heeft op geen enkele manier duidelijk gemaakt dat invoering van het tweestatusstelsel vooruitlopend op het EU-migratiepact uitvoerbaar is. Dit amendement zorgt ervoor dat de IND en andere uitvoeringsorganisaties effectief kunnen blijven werken aan een strenger asielbeleid. Dit amendement geeft de noodzakelijke duidelijkheid aan de uitvoeringsorganisaties en de rechterlijke macht dat gelijktijdige invoering per 12 juni 2026 randvoorwaardelijk is voor de invoering van het tweestatusstelsel.

De in het artikel III opgenomen bepaling dat deze wet bij koninklijk besluit te bepalen moment in werking treedt blijft onverminderd van toepassing met echter als beginpunt 12 juni 2026. Hiermee kan de minister in overleg met uitvoeringsorganisaties nog steeds bepalen wat voor de verschillende onderdelen het meest geschikte moment is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, D66, ChristenUnie en CDA.

Artikel III

14 (Ceder) over inwerkingtreding gelijktijdig met het Asiel- en Migratiepact

De indiener beoogt één verandermoment voor de wet op het tweestatusstelsel, in combinatie met de implementatie van het Asiel- en Migratiepact, vanwege zorgen over de uitvoerbaarheid van het wetsvoorstel. Deze wet loopt vooruit op het Migratiepact, waardoor het IND in korte tijd met meerdere veranderingen te maken krijgt. Dit zou de werkdruk bij het IND verder verhogen. Het IND heeft voldoende tijd en capaciteit nodig om deze wijzigingen zorgvuldig door te voeren.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, Volt, D66, ChristenUnie en CDA.